

Forslag

til

Lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 14. december 1956.*)

§ 1.

Bestemmelserne i §§ 4—8, §§ 10—12, § 16 og § 24 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten vil med de ændringer, der følger af denne lovs bestemmelser, være at bringe til anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1957—58.

§ 2.

I bestemmelsen i § 3 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 indsættes som nyt stk. 1:

„Stk. 1. Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten § 3, nr. 2, hjemlede undtagelse fra indkomstskattepligten kan af danske statsborgere, der er ansat ved herværende udenlandske diplomatiske repræsentationer, samt af personer, der uden at være danske statsborgere var fuldt skattepligtige til den danske stat ved deres ansættelse ved en herværende udenlandsk diplomatisk eller konsulær repræsentation, kun gøres gældende med hensyn til den fra vedkommende repræsentation oppebårne lønning. Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten § 11, nr. 1, hjemlede undtagelse fra formueskattepligten kan ikke gøres gældende af fornævnte personer. Finansministeren kan dog i særlige tilfælde tillade, at udenlandske statsborgere, der ved deres ansættelse ved en herværende udenlandsk diplomatisk eller konsulær repræsentation var fuldt skattepligtige til den danske stat, fritages for beskatning i over-

ensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 3, nr. 2, og § 11, nr. 1.“

§ 3.

Til § 4, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 tilføjes efter første afsnit som et nyt afsnit:

„Det nævnte fradrag gives også i tilfælde, hvor barnet ved begyndelsen af det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, er over 16 år, men under 18 år, såfremt barnet sambeskattes med familieoverhovedet i henhold til derom fremsat begæring, jfr. § 17, stk. 1, sidste afsnit.“

§ 4.

Bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 affattes således:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1957—58 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folkepension, invalidepension, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, skal der, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsevne. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter reglerne i statsskattelovens § 8 skal betragtes som forsørger eller ej, med de nedenfor anførte beløb, dog højst med halvdelen af forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimal-

*) Se tillæg A. sp. 97; tillæg B. sp. 101 og 147; folketingstidende: fremsættelsen sp. 399, 1. behandling sp. 668, 2. behandling sp. 1593, 3. behandling sp. 1818.

indkomsten for den gruppe, til hvilken skatteyderen vil være at henføre efter nedenstående regler:

I. Forsørgere.

Område A.

København, Frederiksberg, Gentofte, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød og Taarnby kommuner:

Maksimalindkomst.....	11 000 kr.
Nedslag.....	3 500 -

Område B.

Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske flækker samt hermed sidestillede landkommuner, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 9, således som denne bestemmelse er ændret ved lov nr. 420 af 17. december 1952:

Maksimalindkomst.....	10 000 kr.
Nedslag.....	3 100 -

Område C.

Øvrige landkommuner:

Maksimalindkomst.....	9 000 kr.
Nedslag.....	2 700 -

II. Ikke-forsørgere.

Område A.

Maksimalindkomst.....	7 500 kr.
Nedslag.....	2 200 -

Område B.

Maksimalindkomst.....	7 000 kr.
Nedslag.....	2 000 -

Område C.

Maksimalindkomst.....	6 500 kr.
Nedslag.....	1 800 -"

§ 5.

Bestemmelsen i § 9 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, jfr. § 8 i lov nr. 517 af 19. december 1942, udgår. Som ny § 9 indsættes:

„Her i landet fuldt skattepligtige personer kan, såfremt den for et skatteår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, fradrage dette underskud i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende 2 skatteår. Inden for denne periode kan fradraget, for så vidt det kan rummes i den for det første skatteår opgjorte skattepligtige indkomst, ikke overføres til det andet skatteår. Disse bestemmelser kommer ikke til anvendelse på underskud, fremkommet i regnskabsår, der ligger til grund for skatte-

ansættelsen for skatteåret 1956—57 eller tidligere skatteår.“

§ 6.

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 affattes således:

„Stk. 2. Indkomst hidrørende fra lotteri-gevinster — bortset fra gevinster i klasse-lotteriet og gevinster, der omfattes af lov nr. 23 af 27. januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil — medregnes ikke til den skattepligtige indkomst, for så vidt beløbet ikke overstiger 200 kr. Overstiger beløbet 200 kr., medregnes kun halvdelen af det overstigende beløb.“

§ 7.

Bestemmelsen i § 17, stk. 1, sidste afsnit, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 affattes således:

„I alle andre tilfælde undergives det hjemmeværende barn sambeskatning med familieoverhovedet, således at barnets indkomst medregnes til familieoverhovedets skattepligtige indkomst.

Familieoverhovedet kan endvidere begære sambeskatning med børn, som ikke har midler til at bekoste deres eget underhold, jfr. § 4, stk. 2, og som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten ansættes, er fyldt 16 år, men ikke 18 år. Begæringen skal fremsættes senest samtidig med selvangivelsens indgivelse.“

I bestemmelsen i § 17, stk. 3, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 udgår i linje 2 ordene „under 16 år“.

§ 8.

I bestemmelsen i § 18 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 indsættes som nyt stykke 3:

„Stk. 3. Tontineordninger, der går ud på at sikre deltagerne alderdomsforsørgelse, og som er oprettet i danske pengeinstitutter i overensstemmelse med vedtægter, godkendt af finansministeren, behandles i henseende til fradragsret for indbetalinger, skattepligt af udbetalinger og oplysningspligt vedrørende disse efter reglerne i § 18, stk. 1 b, § 19 og § 21, stk. 1. De i tontinerne indestående beløb og rentetilskrivningen derpå medregnes ikke i deltagerens skattepligtige indkomst eller formue.“

§ 9.

I § 22 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 indsættes som nyt stk. 1:

„*Stk. 1.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter, af-tægtsydelse og lignende byrder. Endvidere kan fradrages erlagte, forfaldne personlige skatter til stat, kommune og kirke.

Nærværende bestemmelse træder i stedet for § 6 d i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten.“

§ 10.

Bestemmelsen i § 24 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 affattes således:

„*Stk. 1.* Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal for skatteåret 1957—58 også gælde tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1951 og den 1. november 1956 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal nedsættelsen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld pr. 1. januar 1957 overstiger 80 pct. af den skattemæssige værdi

af fast ejendom, besætning og inventar, for så vidt skatteyderen i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1957—58, har afdraget et så stort beløb på gælden. I modsat fald kan nedsættelsen kun andrage det afdragne beløb.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr.“

§ 11.

Stk. 1. Bunden opsparing, der er pålignet personer i medfør af lov nr. 453 af 25. november 1950, jfr. lov nr. 266 af 14. juni 1951, kan tilbagebetales den til opsparingsbeløbet berettigede, såfremt der ved skatteansættelsen for skatteåret 1956—57 er indrømmet vedkommende nedslag i medfør af § 5 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 og begæring om tilbagebetaling fremsættes inden 1. april 1957.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor der ved skatteansættelsen for skatteåret 1957—58 er indrømmet en person nedslag i medfør af nærværende lovs § 4 og begæring om tilbagebetaling fremsættes inden 1. april 1958.

Stk. 3. De nærmere regler om tilbagebetaling af opsparingsbeløb fastsættes af finansministeren, der tillige fastsætter, hvorledes der skal forholdes med hensyn til afregningen over for statskassen af opsparingsbeløb, som forskudsvis måtte blive tilbagebetalt af kommunerne.

§ 12.

Stk. 1. Denne lov træder straks i kraft.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 optrykke og bekendtgøre med de ændringer, som er en følge af nærværende lovs §§ 1—10.

Gustav Pedersen.

/ J. E. Foged.